

Елеонора Рузвельт в обороні ДП

Вашингтон. Пані Рузвельт на зборах у Лісі Анхельські заявила, що Росія повинна зрозуміти, що Америка у деяких спарах не піде на компроміс. Одною з таких проблем є справа виселених осіб США і Великої Британії вважають, що ті виселені особи, які не захочуть повернутися на батьківщину, мають право вибрати собі таку країну, в якій зможуть вони оселитися.

Лондон. На теперішньому засіданні спеціальної комісії в справах відкачів і вивезених осіб має вирішитися проблема, чи опрацьовані Лігою Наций, УНРРА-ом і іншими організаціями справи відкачів передати ЮОН, чи створити для цілі нову міжнародну організацію.

ЗАЯВА ГЕНЕРАЛА МЕК НЕРНІ ПРО ДП

Франкфурт. Як повідомляє часопис «Міттельбайєріше Цайтунг» за звідомленням агента Дані, генерал Мек Нерні, командувач американських збройних сил в Європі, 22 березня заявив на пресовій конференції, що примусово вивезені особи, які не хочуть повернутися на батьківщину, за винятком жінок і осіб, що були переслідувані політично, мають бути включені до німецького господарського життя. «Вони мусуть працювати та будуть одержувати такий прибуток харчів, який одержують німці».

Генерал Мек Нерні сказав далі, що ще не відірвано, чи такі особи одержать німецьке громадянство. Більшість примусово вивезених осіб, що готують до повернення на батьківщину, будуть відтранспортувані цього літа.

Ті особи, сказав генерал, які співпрацювали з нацистами або яких розшукують інші нації за їхню злочинну діяльність, будуть відслані до їхньої батьківщини.

Ці заяви ген. Мек Нерні висловили під час обговорення тяжкого харчового стану в світі. Йонко становище в американській зоні вимагатиме зменшення харчових приналів, кількість кальорій буде зменшено до 1300—1325 денно. Мек Нерні додав: «Віро, що ми зможемо встановити такі норми, які зможуть утримати їх до наступних життів».

Франкфурт. Командування американської армії в Німеччині повідомило, що після 1 липня ц. р. опіку на виселеними особами перебере німецька влада.

Франкфурт. Як подає «Дзенік Польські», генерал Мек Нерні, говорячи про харчові труднощі в світі, повідомив про ліквідацію таборів для ДП в місяці серпні ц. р. До цього часу сподіваються, що більша частина виселених осіб повернеться на батьківщину; кіль-

НОВИЙ ГЕНЕРАЛЬНИЙ ДИРЕКТОР УНРРА

Атлантик Сіті. Кол. директор УНРРА Герберт Леман повідомив, що центральне управління УНРРА призначило новим генеральним директором УНРРА кол. міського голову Нью-Йорку Ф. Лі Гвардію. Формальний вибір нового генерального директора членами ради УНРРА відбудеться на прикінці конференції, що саме відбувається тепер в Атлантику Сіті.

АРЕШТОВАНО ГЕН. МИХАЙЛОВИЧА

Лондон. З Білгорода повідомлють, що ютославське міністерство внутрішніх справ заявило, що 13 березня арештовано генерала Михайлова.

ОДНА ЧИ ДВІ ІНДІЙСЬКІ ДЕРЖАВИ?

Лондон. Від 1 до 12 квітня мають відбутися переговори між віцепрем'єром Індії та індійськими провідниками в справі майбутнього політичного устрою Індії. Головним питанням під час переговорів має бути таке: чи Індія після забезпечення її незалежності буде однією державою, чи складатиметься з двох окремих незалежних держав Індостану і Панчестану. Пандіт Нетру, голова індійської контресової партії, виступив проти жадань мусульманської хігії ділти Індію на дві держави та висловився за створення одного центрального уряду.

Кількість осіб, які не повернуться до своєї батьківщини, обчислюють на 300.000. Це будуть головно громадяни Польщі та балтійських держав.

ДОПОМОГА ДЛЯ ДП

Лондон. Під час засідання Головної Ради УНРРА делегати США і Великої Британії підтримали домагання кол. генерального директора УНРРА, щоб проводити нести допомогу виселеним особам, аж до часу полагодження цієї справи в міжнародному обсязі.

Рада Безпеки зійшлася в Нью-Йорку

Вашингтон. Світова Рада Безпеки зійшлася на другу сесію в Нью-Йорку 25 березня. Голову на сесії делегат Китаю. На чолі советської делегації є Громіко, американської — Стеттінські.

Советський уряд і советський представник Громіко надають домагання перед конференцією перенести її на 10 квітня, мотивуючи це безпосередніми переговорами між ССР і Персією. Проти перенесення сесії Ради Безпеки у пізніше, виступили американський делегат Едвард Стеттінськ, представника Великої Британії, Китаю й Австралії. Також іранський посол у США у двух-важах до генерального секретаря ООН домагався скорішого розгляду перського питання, бо «критична ситуація» в Персії може погіршитися.

На першому засіданні Ради Безпеки присутні делегати 11 держав розглянули советські домагання про перенесення засідань Ради Безпеки.

Довкола шпигунської афери в Канаді

Оттава. Канадський прем'єр Мекензі Бінг подав у нижній палаті дальши подробниці про недавно відкриту шпигунську аферу. Як виявляється, в цій афера замішаний визначний британський науковець, який брав участь у дослідіах над атомом. Цей науковець марно намагався передати матеріали про досліди над атомом одній з чужих держав. Але особисте стручення канадського прем'єра своєчасно перешкодило пляновані зустрічі між згаданим науковцем та представником чужої держави.

Канадський прем'єр заявив далі, що не можна ще остаточно висвітлити цього випадку, якщо не будуть відомі всі обставини. При цій нагоді прем'єр підкреслив, що ніби він перевинувався, що генералізмус Сталін не схвалює земну діяльність певних членів советського посольства та що Канада бажає затримати до більшості з Советським Союзом.

Лондон. Британський фізик др. А. Мей, який під час війни провадив досліди над атомовою енергією, віддано тід суд. Його обвинувачують у передачі таємних інформацій незнаній особі. Др. Мей спростовує ці обвинувачення.

Бої в Манджурії

Чунгкінг. Після відходу советських військ, китайські комуністичні частини зайняли місто Тіхлінг, Кріоан та Хантін на північ від Мукдену. 20.000 комуністичних військ оточили місто Сепінгтай, головне місто провінції Ліхонг, та почали його атакувати. Усякі зв'язки цього міста з головними містами Манджурії перервано. Китайські урядові війська виїхали з Мукдена на допомогу цьому місту.

Як повідомляє «Нью-Йорк Таймс», генерал Альберт Ведемейер, командувач американських збройних сил в Китаї, піднімав інспекційний поїзд до Гулутао. Гулутао — манджурський порт у затоці Ліло-Тунг, зайнята невеликими американськими частинами. Це єдиний значний манджурський порт, що є в розпорядженні китайських урядових військ. Два інші великі порти Манджурії, Інгков та Дайрен знаходяться в руках комуністичних військ.

ФРАНКО БОРОНИТЬСЯ ВІД ЗАКІДІВ

Мадрид. Уряд Франка передав американському посольству в Мадриді свою відповідь на видану недавно в США білу книгу. У відповіді стверджується, що Іспанія ніколи не порушувала своєї нейтралітету. З п'ятнадцяти документів виданих в американській білій книзі, іспанський уряд вважає тринадцять документів нейстотними, бо вони походять з тих часів, коли ще США не брали участі у війні. Ці документи стосуються піланованого Франком вступу Іспанії до війни та зайняття Гібралтару.

Право громадської критики

При кінці другої світової війни, один англійський політичний діяч (думаю, що тобою тодішнім головою уряду В. Черчілем) подав у департаментах зазначені пункти: «Право вільного виразу своїх поглядів та праве опозиції і критикувати уряд, що стоїть при владі».

Право вільного слова, право критики — це в країнах демократичних річ самозрозуміла. Для тих людей, що довго жили і «виховались» в тоталітарних, диктаторських режимах, право критики здається незвичайним, навіть небезпечною.

Погляньмо на справу більше. Як завдання виконання громадської критики? Чому не так дорожать громадянин ділесо вільних країн?

Громадська критика — це не лахва, не брехня, не паклє. Критика (від грецького слова — «κρίνει») значить суд, обговорення. Річ природна, що громадяни села, міста або держави обмірюють загальні справи, вони розглядають, один закони і розпорядки визнають за добре, інші захуджуєть, як невідповідні, недрівні.

Вільна, чесна критика помагає також тому, що стоїть при владі. Воєні министри не

можуть усього знати, що діється в іхніх урадах, а вільна преса і слово критики в парламенті може їм відкрити очі на недоречності, зловживаннях і навіть злочинах, що можуть статися в державних установах.

Народи виції політичної культури уже давно оцінили велику творчу роль громадської критики. Тому, наприклад, в Англії, окрім партії, що стоїть при владі, є західні партії опозиції, які діяльність міністрів критикують. В Англії уряд називається «урядом його величності» (короля). Але також партія — противниця уряду називається «опозицією його величності».

Голова опозиційної партії в англійському парламенті дістає напів платню від держави, таку саму, як міністер.

Уряд вільної країни перебуває під постійним «обстрилом» збоку опозиційної партії, що критикує діяльність міністрів, сідієві за їх кожним кроком в інтересі держави, юб та діяльність через помилку, недогляд або іншу причину не пошкодила цілому народові. В тому суспільстві, де немає вільної критики, відносини громадські «загниваються», неуются. Люди не святі і коли не чують на собі громадської контролі, то можуть допуститися недрівства і навіть противаконституційних вчинків. Громадська критика рятує тих, що стоїть при владі, від спокуси піти шляхом недозволеним. В цьому «оздоровна», позитивна, додатня роль громадської критики. Очевидно, що легше працювати зеркалою в громаді, коли нема опозиції, що, мовляв, «плутається між ногами» і «не дає правувати».

Славний італійський політик граф Кауэр словився одного разу, що «при стаї облоги (при диктатурі) кожний осел може правити державою». Теперішній голова англійського соціалістичного уряду полковник Етіл висловився недавно, що демократія — це найякіша форма державного ладу. Але при тій демократії — нездоровша форма державного устрою. Вона придатка для вільномисливих людей, що шанують свою гідність і не хочуть бути під диктатурою «олівів».

І в наших громадських співоках маємо привычливість до звичай і порядків тих народів, що мають вину позитивну культуру.

Зокрема право вільної чесної критики позитивно громадству ніколи не може пошкодити, тильки допоможе.

П. Ф.

ЗАПРОВАДЖЕННЯ В ЖИТТІ ХАРТІЇ ОНН.

Вашингтон. Президент Трумен заявив перед Конгресом, що США повинні доказати всіх, що реалізувати, постулати хартії Об'єднаних Народів. Кожна помилка буде означати зраду супроти тих, які боролися за безпеку і тривалий мир. До діяльності американських делегатів на лондонській конференції президент сказав: «США приступила до послідовного переведення в життя основних положень хартії».

ВІДОЗВА ПАПІ

Рим. В одній з останніх промов Папи Пія XII, в якій він звертається до духовенства, говориться, що перша не має напів звичай та до політики; але ж вона не може зректися з використанням своєї науки. Духовенство мусить радити вірним у політичних питаннях, посилаючись на перкову науку. Ця порада духовенства не повинна обмежувати свободи думки.

НОВИЙ ФІНЛЯНДСЬКИЙ УРЯД

Гельсінкі. У Фінляндії створено новий уряд, що складається з п'яти міністрів демократичної народної ліги (комуністів), п'яти соціал-демократів, чотирьох аграрної партії та двох незалежних. Як повідомляє Дана, у Фінляндії створилася соціал-демократична партія єдності, яка прилучилася до комуністичної демократичної народної ліги.

Сталін відповідає на запитання амер. кореспондента

Москва. Московський кореспондент агенції «Асоційтед Прес» переслав Сталінові у письмовій формі три запитання про міжнародний стан. Відповідь Сталіна на ці питання оголосило московське радіо.

На перше запитання: «Якого значення Ви надаєте Організації Об'єднаних Народів, як засобу відмінити світовий мир?» Сталін відповів: «Я надаю ООН величного значення, як важливому інструментові відмінити мир і міжнародну безпеку. Сила цієї міжнародної організації полягає в тому, що вона спирається на принцип рівності народів, а не на принцип панування одного над другим».

На запитання, що є причиною теперішнього побоювання перед новою війною, Сталін дав таку відповідь: «Я переконаний, що ні нації,

ні інші армії не бажають нової війни. Вони хочуть миру та прагнуть до того, щоб утримати мир. Й вважаю, що теперішній страх перед війною породжує діяльність деяких політических груп, які ведуть завдання пропаганду за нову війну та шукають позадоволення й небезпеки».

На останнє питання: «Що повинні робити уряди миролюбів народів, щоб забезпечити мир і спокій у світі?» Сталін відповів, що для того потрібно, щоб громадська думка і урядові кола окремих держав організували антипропаганду проти підпалювання війни, старання яких мають бути здущені вже в початковій стадії. «Таким людям не треба давати пілкою нагоди на надміжити свободи слова проти інтересів миру».

Громадські справи

до хвалюючої редакції часопису «СЛОВО»
в РЕГЕНСБУРЗІ

Вельмишановий Пане Редактор!

Редакція «Слова» отримала три заяви, в яких відбіті думки громадських єм про статтю «Гість з Нового Світу». Стоячи на об'єктивній позиції, (бо ж часопис є трибуна, з якої вільно кожному промовляти й боронити свої думки) редакція м'єстить заяві й на цьому дискусії в справі згаданої статті припиняє.

СПРОСТУВАННЯ

У часописі — тижневику «Слово» (Регенсбург, 17. 3. 1946 р. ч. 11.) надруковані статті: «Гість з Нового Світу» дра Я. Зозуї і «Перша зустріч» — без підпису — з нагоди приїзду дра о. Василя Кушніра до Української Осели в Регенсбургу. Обидві статті не є об'єктивні: вони в кількох місцях в перекрученням фактів, не все висвітлюють правдиво, а та-ж констатують місцями те, чого насправді не було чи немає.

У зв'язку з цим, представники українсько-го організованого громадянства Регенсбурзької області, спростовуючи окремі місця в згаданих статтях, подають до відома читачів «Слова» таке:

Автор статті дозволив собі генералізувати нашу імпрезу з подібними імпрезами в других таборах, до чого його ніхто не уповноважував.

Наша імпреза була улаштована доцільно, бо її програма показала Дорогому Гостеві не дібні, будні, як вважає автор, речі, а, напавки, стали варготи, характеристичні для нашого народу, сефто культурного освітні та мистецькі надбання нашого еміграційного життя, які духовні цінності українського народу.

Ніякого концерту, ані аматорських вистав у нашій імпрезі не було. Це була тільки привітальна академія, піллю якої було показати виселі нашої праці на видиму виховання молоді та культурно-мистецькі досягнення нашої області.

Ніякої штучної маніфестації не було. Навпаки всі громадяни широ й сердечно вітали Дорогого Гостя, доказом чого була численно зібрана українська громада з цілої області в кількості понад 1000 осіб. Не зважаючи на чотирогодинне опізнення приїзду Шановного Гостя, всі присутні в залі вітали його гучними і широкими окликами «Слава» та з великою зацікавленістю і зворушеннем вислухали його промову.

Протягомо імпрези передбачувало і ті речі, про які згадує автор: відвідування наших установ, піклі, приватними рефлексіями автора, тому обидві статті не є вірним відзеркаленням фактичного змісту того, що о. др. Кушнір скаже.

Вважаємо, що такі статті не повинні мати місця в українській пресі, бо вони не є здовоюю критикою нашого суспільного життя. Натяки автора на «спекуляцію безвідповідальних одиниць, зайву хвалувати честь, не засліни умі» є т. д. що під час нашого терену не мають місця, а при такій нагоді ні в якому разі не можна вважати їх таєвими.

За згідністю:

Рада та Управа Осели, Обласне Представництво, Ліга Політ. В'язнів нім. тюрем і концтаб., Санітарно-Харитативна Служба — Станіца Регенсбург, Гімназія, Нар. Школа, Укр. Жіночтво, Учительське Об'єднання.

АМЕРИКАНСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗА ЗМІЦНЕННЯ ПРИЯЗНІ З РОСІЄЮ

Вашингтон. В одній з промов віцепрезидент та міністер торгівлі США Уоллес заявив, що потрібно докласти особливих старань в обговоренні спірних питань з держарніми діями Советського Союзу, щоб досягти дружнього порозуміння. Припущення про війну між США і Росією в безпідставні та нерозумні, так само, як припущення про можливість війни між США і Англією або Францією.

Міністер заявив, що Росія більш, ніж будь-яка інша держава, потребує миру, щоб заливати рани заподіяні їй війною.

КОМЕНДАНТ КОНЦТАБОРУ В ОСВЕНЦІМІ АРЕШТОВАНІЙ

Люксембург. Кол. комендант концетраторного табору в Освенцимі Рудольф Гес після довгих розшукув, арештований офіцерами британської військової поліції в одному з селянських дворів біля Флешбургу. Під час першого допиту Гес призвався, що в Освенцимі він задушив газом до двох мільйонів людей. Гес надежить до найбільших масових злочинців та воєнних злочинців.

грації та підтримує консолідаційну акцію, розпочату заокеанськими братами, осуджуєши всі ті нездорові явища, що стоять ціму на пемпікоді.

Констатуємо з жалем, що організатори передвиборчої обласної конференції, ініціатори протесту проти статті й автори «Спростування» не виявили бажання відгукнутися на нашу пропозицію скликати вужчу нараду, яка мала б полагодити справу порозумінням.

Регенсбург, 27 березня 1946 р.

За Парадію Автокефальної Української Православної Церкви в Регенсбурзі **Інж. В. Васюк.**

За Союз Ветеранів визвольної боротьби

ПІДПОЛКОВНИК ЕВТУШЕНКО.

Голова Спілки українських письменників і журналістів в Регенсбурзі **Віктор Приходько.** За Товариство співробітників Українського Техн.-Господ. Інституту **Інж. Г. Денисенко.** За Товариство Українських політичних в'язнів

Голова Т-ва **Самійленко Степан.**

Голова секції інженерів **Інж. О. Антіпів** Голова медичної секції **Др. Мед. О. Плітас.**

За Робітничо-Селянську секцію **Г. Неділько.** Декан філії Українського Народного Університету **Проф. С. Драгоманов.**

Голова Батьківського Комітету при гімназії **Др. Е. Приходько.**

Голова Жіночої секції **Др. З. Плітас.**

ВІД АВТОРА

З приводу повищих заяв, мушу сказати кілька слів. Не було на світі ні одного журналиста, який би задовільнив всіх читачів. І я на це не претендую.

Незрозуміли я лише той запал, з яким певна група, намагається мене особисто чернити, приписуючи мені думки, яких я не скав авт про Регенсбург, ані про них.

Моя стаття була патнхута добрими намірами досягнення консолідації.

Щодо змісту статті, то в ній, крім прикрої помилки, яка трапилася при її переписуванні, коли замість уживого мною слова «гучні мініфестації» вискочило слово «штучні», я нічого не можу змінити.

Др. Янів Зозуля.

Новий советський уряд

Москва. Як повідомляє Ройтер, рада союзу та рада національностей на спільному засіданні вибрали президію верховної ради ССР та ради міністрів Советського Союзу.

На місце Калініна, що відійшов через поганий стан здоров'я, на голову президії верховної ради обрали Миколу Шеверніка, на секретаря — Горкіна. Крім того, обрано відповідно до кількості союзних республік 16 заступників президії верховної ради та 15 членів президії.

Верховна рада затвердила запропоновані від Сталіна склад ради міністрів Советського Союзу. Сам Сталін є головою ради міністрів та міністром військових справ. Заступником голови ради міністрів призначено **Молотова**, який одночасно залишається і міністром закордонних справ.

Дальшими заступниками голови ради міністрів призначено: **Берію, Андреєва, Мікояна, Носіна, Вознесенського та Кагановича.** Крім того, у членів президії вибрано маршала **Буденного.**

Нюрнберзький процес

Нюрнберг. 18 березня розпочав допит Герінга головний американський прокурор Ройтер Г. Джексон. Герінг признається, що після захоплення влади 1933 р. він бував за потреби створити концтабори для боротьби з опозицією в Німеччині. Щодо способів запротивитися туди людям, то це не було зовсім таємницею, бо він, після Герінга, сам про це публічно говорив і писав.

У вітвіорі перервано допит Герінга, щоб почути зізнання свідка оборони Біргера Далерса, шведського інженера, який на передодні вибуху війни силкувався урятувати мир як посередник між Герінгом і Гітлером, з одного боку, та Галіфаксом і Чемберленом, з другого. Витрати на свої поїздки з тією метою Далерус обчислив на 15.000 доларів. В 1939 р. написав Далерус книжку «Остання спроба», у якій стверджує, що Гітлер мав намір напасти на Польщу і сподіувався, що Англія згодиться на це, аби прихамінні не буде втрачено.

Генерал Руденко зазначає, що він знає про відносини в концтаборах. Він не читав також ніяких закордонних часописів і не слухав радіо, бо це була пропаганда. Німецькою пропаганді він також не слухав.

Генерал Руденко звернувся до нього з запитанням, чи він пригадує собі його власні слова, сковорені до Райхсомісарія, якими він (Герінг) почуває, що місію не є добати про добро доручених їм країн, а лише використати ті країни до репти. Герінг виправдовувався вибухом свого темперементу.

На закінчення Герінг сказав: «Я зробив,

що міг, що уникнувши війни, а коли війна таки вибухла, я все зробив, щоб Німеччина ще виграла війну.

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

* Леон Блюм, що прибув до США як французький спеціальноуправлінський веде переговори про американську позицію для Франції в розмірі двох з половиною мільйонів доларів.

* У Франції покарано на смерть за співпрацю з ворогом провідника французьких блатників Марселя Бікара.

* Альянська Бондрольна Рада у Відні дозволила австрійському урядові вислати дипломатичних представників до всіх країн, за винятком Німеччини і Японії.

* Маршал Тіто підписав під час свого перебування в Барівії двадцятитрійній пакт приєднання й доломоги між Польщею і Югославією.

* Контрольна Рада в Австрії заборонила соціалістичний щоденник «Ное Цайт» за опубліковання статті, в якій застаковано советську політику в 1939 році.

* Прем'єр Лібану запротестував проти наміру створити сіоністичну державу в Палестині.

* Цими днями має бути підписано в Лондоні умова про незалежність Трансйорданії.

* Шідчаста катастрофа потягнула Аракаю в Бразилії втратило життя 185 осіб.

* Англійське радише товариство ББД на пропозицію британського парламенту запровадило поденінні звідомлення російською мовою.

* На підставі розпорядження міністерства внутрішніх справ союзної югославської республіки, югославські громадяни, які не повернуться до 16 квітня п. р. на батьківщину, втратять югославську громадянств.

* Прим'єр Болгарії Георгієв повідомив про дімісію його уряду та уповноваження його створити новий уряд.

* Папа Пій XII висловився проти обмежень в'їзду до США.

* Один з американських профспілкових діячів Сегал, повернувшись з інспектційної подорожі по Польщі й Німеччині, заявив, що в Польщі живе тепер 70.000 жителів. Перед війною було в Польщі 3,5 мільйона жителів.

* В Парижі розпочався процес проти генерала Вайтана, якого обвинувачується в тому, що він підготував разом з Петеном занепад республіки.

* Американський сенат затвердив призначення генерала Сміта новим амбасадором США у Советському Союзі.

* Георг Алеон, політичний дорадник генерала Мен Артена, заявив у радіо, що більші 90 відео японського народу бажає, щоб далі залишився на троні імператор Гірохіто як «симボлем японської єдності».

* Англійський уряд опублікував закон про націоналізацію лікувальних закладів.

ШВАЙЦАРІЯ ВІДНОВЛЮЄ ДИПЛОМАТИЧНІ ЗНОСИНІ З ССРС

Женева. Швайцарський уряд повідомив про відновлення дипломатичних зносин з Советським Союзом та обмін з ним дипломатичними представниками. Процесія про віднову дипломатичних зносин вийшла від Швайцарії. Слід зазначити, що зірвання дипломатичних зносин наступило в 1924 р. після збиття в Швайцарії советського дипломата Воровського. Вбив його народженний в Росії швайцарський громадянин Конрад.

ЗАГАЛЬНІ ВИБОРИ В ПОЛЬЩІ

Варшава. Представник польського міністерства закордонних справ заявив представникам преси, що загальні вибори в Польщі відбудуться найраніше в кінці місяця червня. Виборчі закони мають бути опубліковані 1 квітня.

ЖЕРТВА БЕРЛІНСЬКОГО ЕНСПЛЬОЗІ

Верін. Під час експлізії вибухових матеріалів у казармах Александра, де містілася поліція, згинуло 2 особи, 29 осіб є тяжко по-ранені та 120 — легко ранені.

ВПЛИС СТУДЕНТІВ ДО УТГІ

Український Технічно-Господарський Інститут (УТГІ) в Регенсбурзі приймає вплиси студітів автіторних високошкільних студій на літні семестри акад. року 1945-46 на відділах:

Агрономічно-лісовому — семестри I (спл. агр. агр.), II (спл. агр.-ліс.), IV (спл. агр.-ліс.), V агр., VI ліс., VIII агр. (в Мінхені);

Ветеринарно-зоотехнічному (в Мінхені) — I та II сем.;

Хеміко-технологічному — I та II сем.;

Будівельному — I та II сем.; на **Економічному факультеті** — I та II сем.

Вплиси відбудуться для Агрономічно-Лісового Факультету після 10—12 год. в автіторах УТГІ в Регенсбурзі. Ліблштадт, 2, для Інженерного — там же, для Економічного — Бадштадт, 54, крім того в Делегатурах УТГІ та через пошту Регенсбург, Галгоферзільонг, Кляйн ф. Папенштадт, 2.

Початок навчання на всіх факультетах 29 квітня 1946 р.

Ректорат УТГІ.

Переслідування церкви в Україні

(УПС). Після арешту та вивозу єпископату гр.-кат. церкви, постало у Львові під натиском більшевиків т. зв. ініціативна група для з'єднання гр.-кат. церкви з православною. На чолі твої ініціативної групи став о. Костелник як представник Львівської єпархії. Від пересмішкої єпархії вийшли до неї о. др. Мельник, а від станицької парохи Конинець о. Нелівський. Ініціативна група вислала до священників звернення з закликом, щоб приступали до акцій об'єднання церков. Водночас відійшли для справ релігії при районних комітетах звернулися до сільрад з «пропозицією» съїжджати зібрання наименше 20-ти громадян села для вибору церковного комітету в складі трьох осіб та ревізійної комісії, та у складі трьох осіб. Комітет та комісія мають 1) керувати справами церкви в селі, 2) допускати до церкви зареєстрованих священників, цебто тих, які перейшли на православ'я, - 3) дозволити контролю від органів безпеки в церкви. А також

всі комітети мусили підписати вже готову умову в трьох примірниках, на основі якої держава віддає в користування вірних церковний будинок (згадані засади, що ціле церковне майно належить державі).

Коли вступ священиків до ініціативної групи відбувався звіло, тоді почалися погрози з боку НКВД. В-кінці о. Костелник та о. Мельник на деканальних соборчиках заходилися бути перевонятими священиками, щоб вони підписували заяви про переходу на православ'я, бо коли не підпишуть, то їх вивезуть, на їх місце дадуть православних священиків, а церковне майно ліквидують. Здається, що ці таєдні «аргументи» керманичів ініціативної групи переконали священиків, бо більшість їх підписала заяви про вступ до ініціативної групи. Проти священиків, котрі не хотіли підписати такої заяви, НКВД застосувало репресії: в'язницю й тортури.

Пласт – Шевченкові

Узбіччя гори над Дунаєм, вкритої лісом, де кілька кілометрів за Регенсбургом було 24 березня «відомо» небувалого ще тут свята. Сюди з регенсбурзької оселі чужинців прибули українські пластуни з пластунами, щоб перебрати посвячення вранці п'ятого ж дня в церкві прапор пластового коша в Регенсбурзі, скласти пластову присягу та відзначити стотілі роковини написання «Заповіту» Тараса Шевченка. Крім чисельно зібраного українського громадинства, на це свято прибули також гости – українські пластуни з Штравбінгу, а з регенсбурзької оселі – білоруські, литовські, латиські й російські пластуни й пластунки.

Свято почалося піднесенням українського прапору при співі національного гіму. Одночасно запалено вогонь, якою не вгласав до кінця свята. Після промов сеньорів пласту відбулася присяга пластунів та урочисте вруччення копії його прапору. З привітаннями і побажаннями для українських пластунів виступили представники міжнародного пласти і латинів, далі білоруські пластуни, представники літovського пласти, представник української обласної команди пласти та голова українського Обласного представництва. На кожне привітання пластуни відповідали могутнім трикратним «Скоро, Красно, Обережно, Бістро».

Шість офіційної частини настутило відзначення столітніх роковин «Заповіту». Далеко на Схід поплив з усім української молоді й старших спів цього безсмертного і незабутнього твору Шевченка. Далі, із післевідомого, але змістового слова проф. Іваненка, настутила різноманітна програма: співи, декламація, сольні, танці. Кожна з них точок програми була виконана добре. Особливо гарно співали пластуни під екомпанієм гітар. Було видно, що упорядники свята підготували його стіранно. Слід також відзначити конферанс'є, що

всі компітети мусили підписати вже готову умову в трьох примірниках, на основі якої держава віддає в користування вірних церковний будинок (згадані засади, що ціле церковне майно належить державі).

Коли вступ священиків до ініціативної групи відбувався звіло, тоді почалися погрози з боку НКВД. В-кінці о. Костелник та о. Мельник на деканальних соборчиках заходилися бути перевонятими священиками, щоб вони підписували заяви про переходу на православ'я, бо коли не підпишуть, то їх вивезуть, на їх місце дадуть православних священиків, а церковне майно ліквидують. Здається, що ці таєдні «аргументи» керманичів ініціативної групи переконали священиків, бо більшість їх підписала заяви про вступ до ініціативної групи. Проти священиків, котрі не хотіли підписати такої заяви, НКВД застосувало репресії: в'язницю й тортури.

Семиріччя незабутніх днів

У КАРЛЬСФЕЛЬДІ

Славні дні березня 1939 року, дні проголошення незалежності Карпатської України сповнюють радістю і гордістю серця кожного українця. Щороку урочисто відзначає наш народ до знаменну історичну дату і шанує пам'ять тих, що затинули в першій боротьбі за воля і честь, вітчизни.

Урочисто святкували семиріччя самостійності Карпатської України в таборі Карльсфельд. 16 березня відбувся реферат д-ра Кушніренка на тему: «Карпатська Україна на шляху до своєї державності». В рефераті яскраво зображені історичний розвиток Карпатської України та її боротьба за воля.

17 березня о 8-ї годині відправлено урочисту службу Божу, з панахидою в обох церквах – православній і греко-католицький. Панахида відбулася у великий заїзд біля декративного могильного торба з брезовим хрестом та стрілецькою пішакою – на честь поляглих у визвольних змаганнях. Багато вінків від шкіл, пласту, різних організацій. Святій пам'яті герой, що поклали голови свої за воля рідного краю привезти свою промову о. проф. Тарновському.

О третій годині почалася урочиста академія. Велика зала переназнена відцерт. На сцені, над великим портретом президента Карпатської України о. Володимира, висуває хвояблакитний прапор, а з обох боків – тризуб візантійського князя Володимира і герб Карпатської України – землімб.

Про незабутні березневі дні 1939 року оповідають у своїх доповідях учасники карпатських змагань. Розпад чехословської держави, проголошення самостійності Карпатської України, історичні ухвалі українського сойму, різні епизоди захардатської епохи як живі відтворюють перед авдіторією. Коли один з доповідачів починає читати список поляглих у боях за незалежність Карпатської України, всі присутні встають і уважно слухаються в кожній дорозі ім'я тих, що віддали життя, борючись свою батьківщину. Геройна боротьба захардатськів не увінчалася успіхом, але свої героїзм, мужністю і відвагою вони зацілили весь український народ, збудили його прагнення до волі, показали приклад, покликани до нових національно-визвольних змагань – таємий винновок з усіх доповідей. Слівом національного тиму закінчилася академія.

єсть брати верх над смілим, тваринним гоном. Чим більше людина навичиться тримати себе в руках і робити те, що вказує її розум і етика, тим вище вона стоїть від звичайної тварини. Чим більше людина у тих «вісіх» справах має на пам'яті другу істоту, а не свою віху, тим вона культурніша і вища.

У силі її красі, опертій на розумі та повністю росте здоровий і щасливий народ. Розум і чуття кохання хай буде вам пропідносити у вашому родинному житті, так само як без розуму і справедливості немає щастя у громадському житті.

Тулю людини має чимало краси і пригоди – але може стати джерелом болю і горя. Тому над тілом мусить панувати дух, розум і наука.

Пишучи цю книжечку, читачі, я мажа на думки подати вам дещо зі здобутків лікарської науки.

Читайте цю книжечку поважно й розсудливо, та не шукайте в ній поганого, смішного, ані підлого, бо цього в ній нема. Зате кожне слово – це журба про ваше здоров'я та щастя у вашому житті. Дорога до обіх скарбів через науку-пізнання, та через розум, гігієнічне життя. Саме цього і вчить вас ця маленька книжечка. Використайте це зі здіомості для вашого добра і для добра цілого українського народу.

З'ЇЗД ІНЖЕНЕРІВ І ТЕХНІКІВ В АВГСБУРЗІ

В суботу і неділю 16—17. 3. 46 р. в Авгсбурзі відбувся Обласний З'їзд Опілку Інженерів і Техніків Швабії, скликаний з ініціативи турту активних співпрацівників української техніки і промисловості на еміграції.

У з'їзді взяли участь делегати Спілку І. Т. і гости з таких осередків: Авгсбург, Гавштеттен, Нойзінг, Ульм, Фюссен, Бад-Ферігофен, Анфірхен, Інгольштадт, Ладиберг, Лех і ін., а також представники укр. еміграції від Централі і Авгсбурзької Області.

З'їзд розглядав справи структурно-організаційні, науково-технічні, професійно-технічні, видавничі і взаємодопомігові. З'їзд застерхав доповіді Комісії та затвердив резолюції.

Вибрано Обласну Управу Спілку ІТ і Ревізійну Комісію.

КОРИСНА КНИЖКА

Накладом Паніса Волчука, недавно вийшла книжка про статеве життя та статеві хвороби під назвою «Чоловік та жінка», яку написала Др. Софія Парфенович. Авторка книжки – відома лікарка й письменниця, яка в Західній Україні чимало працювала зусиллями, щоб поширити медичні знання серед широких кіл громадянства. Запобігаючи поширенню статевих недуг серед українського громадянства, згадану книжку слід якнайшвидше розповсюджувати, зокрема радити нашій молоді. Книжка, побудована зі здіомостями про хвороби, містить поради щодо родинного життя.

Завдання своєї книжки найкраще з'ясовує сама авторка, яка на 28 сторінці пише таке:

На сторінці статевого життя мусить бути обережність та чистота, а моральне почуття, розум та увага до свого і других здоров'я му-

Академію відкриває вступним словом др. Л. Желтвай, який газдає незабутні тоді. З декламацією поезій виступає І. Фізер, М. Балашівич, М. Кутурузов. Серед речівників віршів найкраще враження сприяв «І у мене був рідний край» Богдана Лепкого.

Гімназійний хор під керівництвом проф. Вілього пропіває «Слава, слава, отамане» і «В горах гром гуде». Батальна бандуристів ім. Т. Шевченка під диригуванням В. Божкіна найкраще виконала літературно-хорову сцену, що складалася з музичних творів на слова Шевченка («Гамалада», «Гей, злітися орли», «Заповіт» та інші), перетканий декламацією.

Слівом національного гіму закінчилася академія.

В АВГСБУРЗІ

З великою урочистістю відбулася в Авгсбурзі 15 березня академія, присвячена щоським робочим проголошенням самостійності Карпатської України. У театрі УНРРА табору «Зомме-Казерн» зібралися не лише мешканці табору, а й багато гостей з чиста.

На сцені – велика світляна мапа етнографічних українських земель. Малесенську частину їх на самому південному заході займає Карпатська Україна.

Про незабутні березневі дні 1939 року оповідають у своїх доповідях учасники карпатських змагань. Розпад чехословської держави, проголошення самостійності Карпатської України, історичні ухвалі українського сойму, різні епизоди захардатської епохи як живі відтворюють перед авдіторією. Коли один з доповідачів починає читати список поляглих у боях за незалежність Карпатської України, всі присутні встають і уважно слухаються в кожній дорозі ім'я тих, що віддали життя, борючись свою батьківщину. Геройна боротьба захардатськів не увінчалася успіхом, але свої геройзм, мужністю і відвагою вони зацілили весь український народ, збудили його прагнення до волі, показали приклад, покликани до нових національно-визвольних змагань – таємий винновок з усіх доповідей. Слівом національного тиму закінчилася академія.

НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА СПІЛКИ «УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО»

вийшли з друку

БАЙКИ (виbrane твори) М. Глібова

Зміст: П. О. Л. І. Глібів (стаття). І. Байки, І. Загадки і жарти, III. Пісні, думки. 80 стор. Ціна 4 РМ.

БЛИЖЧИМИ ДНЯМИ НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА СПІЛКИ «УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО»

вийходить друком:

Л. Українка: ПОЕЗІЇ (виbrane твори)

Зміст: П. О. Лірка Лесі Українки (стаття). Розділ I: Україно! плачу слізми над тобою... Розділ II: Тріяно рідна! Ох, ти далека зriere... Розділ III: Хай ти гине цар!... Розділ IV: Наша смерть научить інших, як ім треба жити... Розділ V: Горить мое серце... Розділ VI: Слово, мое ти единая зброя. 112 стор. Ціна 5 РМ.

Пластунський календарець на 1946 рік

Зміст: Календарію, Пластовий тим, Гимн пластунів, Пластова присяга, Пластовий закон, Пластунський клич, таємний знак та привіт, Сквітинг-пласт, Головні історичні дати сквітинг-пласти, Правила особистої гігієни тіла й духу, Ноатики. 32 стор. Ціна 2 РМ.

В НЕДОВГОМУ ЧАСІ НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА СПІЛКИ «УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО»

вийходить друком:

,ФЛІРТ“

Українська товариська гра на 34 картки. Ціна 3.75 РМ.

Усі ці видання можна набувати по таборах або безпосередньо в редакції газети «Слово».

Дня 30 січня 1946 р. о 4-ї годині 30 хвилин після тяжкої хвороби помер на 57 році життя відомий український професор сельсько-господарських наук

Михайло Гаража

Тіло його поховано 1 лютого 1946 р. на німецькому цвинтарі в м. Герсфельді. Вічна йому пам'ять.

У глибокому смутку висловлюємо своє найглибше співчуття дружині і доньці покійного.

Українська громадськість, друзі, знайомі і студенти.

Permitted by authority of Military Government, November 1945
Редакту Колегія. — Видав Спілка «Українське Мистецтво». кооператива з обм. порукою в Регенсбурзі. — Адреса Редакції і Адміністрації: Regensburg, Ganghoferstrasse 217.
Block X, Wohnung 217.
Satz und Druck: Mittelbayerische Zeitung, Regensburg, Kumpfmühler Straße 11